

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1124

29.09.2024 (135)

Adolf Hitler: Geliefde Führer

Deel 1

Inleiding

Adolf Hitler was zeker de meest geliefde leider van welke natie dan ook!

Deze liefde maakte hem zo effectief. Deze doeltreffendheid maakte hem zo gevreesd door de vijand. Deze angst maakte hem jaar na jaar en decennium na decennium zo verguisd door de vijand.

Liefde kan niet verslagen worden door haat. Waarheid kan niet worden uitgeroeid door leugens. Adel kan niet vernietigd worden door verachtelijkheid.

Op een dag zal het tij keren...

Gerhard Lauck
Oktober 1999 (110)

Wie was Adolf Hitler?

door Michael Storm

Onze Führer Adolf Hitler was een zeer begaafd man. Hij vervulde vele extreem zware rollen, waaronder oorlogsheer, politiek leider en bouwer om er maar een paar te noemen. Naar mijn mening was de meest erkende rol - oorlogsheer - *niet* de ware innerlijke man. Hoewel hij de taak met al zijn energie op zich nam, was het niet zijn innerlijke roeping. (Hij weigerde bijvoorbeeld om de economie om te zetten naar totale oorlog tot eind 1943 en het opstellen van Duitse vrouwen in de oorlogsinspanning tot 1944, omdat hij hoopte de oorlog succesvol te beëindigen zonder zijn levenswerk te moeten omgooien).

Hoewel hij zeker een begaafd politiek leider en een dynamisch staatsman was, waren dit uiterlijke rollen die de innerlijke mens nog steeds niet tevreden stelden. Na de wintercrisis aan het oostfront namen ze een ondergeschikte plaats in ten opzichte van de rol van oorlogsheer die de Führer gedwongen was op zich te nemen.

De innerlijke essentie van Adolf Hitler, die in zijn hele leven zichtbaar is, is die van een *bouwer*. Het is het doel van het verjaardagsartikel van dit jaar om dit feit te onderzoeken. In tegenstelling tot het negatieve beeld dat de Joodse media van onze geliefde Führer schetsen, was hij de meest positieve, constructieve leider in de geschiedenis.

Als jongen wilde hij al schilder worden. En als jongeman verdiende hij zelfs de kost als kunstenaar. Maar pas toen hij zich aanmeldde bij de universiteit in Wenen ontdekte hij zijn ware innerlijke roeping. De kunstinstelling wees zijn aanvraag af, wat zijn hart brak. Maar ze vertelden hem dat zijn toekomst in de architectuur lag en dat hij zich daarop moest toeleggen.

In de loop van zijn leven ontwierp Adolf Hitler huizen, gebouwen, stadions, bruggen, werkwijken en hele steden. Elk droeg de persoonlijke stempel van zijn meest innerlijke zelf. Het was de taak van Albert Speer als hoofdarchitect van het Reich om de ideeën, schetsen, tekeningen en modellen van de Führer om te zetten in werkelijkheid. Overal in Duitsland verrezen beton-, glas- en staalfabrieken terwijl de dromen van de Führer vorm kregen. Zijn bouwprogramma ging door van 1933 tot 1943. Maar Duitsland had niet genoeg arbeiders of grondstoffen om zelfs maar een fractie van de geplande projecten te starten in die korte periode van tien jaar.

De Duitse bewapening nam tot 1944 een ondergeschikte plaats in ten opzichte van zijn bouwprogramma. In 1938 gaf Frankrijk alleen al meer uit aan bewapening dan Duitsland. In 1939 besteedde Groot-Brittannië meer aan de RAF dan Hermann Goering aan de Luftwaffe. In 1940 had Frankrijk twee keer zoveel moderne tanks als Duitsland. En deze twee zogenaamde vredelievende democratieën waren de *zwaksten* in de enorme geallieerde coalitie van mogendheden die Duitsland omsingelden in de meest monsterlijke oorlog die de mensheid kent. Het duurde nog steeds meer dan zes jaar voordat zij - de VS, de USSR, Groot-Brittannië, Frankrijk enz. - om het kleine Duitsland te overweldigen.

Het is duidelijk dat de fysieke aanleg van de snelweg, gebouwen en steden een zeer hoge prioriteit had voor de Fuehrer. Maar zelfs deze gigantische projecten laten zijn innerlijke zelf, die veel groter was, niet voldoende zien.

Toen Adolf Hitler zich als zevende lid aansloot bij de onbekende NSDAP, begon hij een campagne om een machtige politieke machine te creëren, die uitgroeide van obscuriteit tot de allesomvattende beweging die we zien in de magnetische film *Triumph of the Will*. Niets van dit alles zou mogelijk zijn geweest zonder zijn innerlijke gedrevenheid. Het opbouwen van de partijmachinerie was geen gemakkelijke opgave en onderweg moest er tegen geduchte vijanden worden gevochten. Terwijl de politieke tak van de partij uitgroeide tot miljoenen leden, creëerde de Führer talrijke afdelingen van de beweging zodat elk lid zijn persoonlijke bestemming kon vervullen. De bekendste waren natuurlijk de S.S., S.A. en *Hitlerjeugd*. Maar er bestonden tientallen andere, veel grotere organisaties die arbeiders, boeren, studenten, enz. steunden. Hun ledenaantallen deden zelfs de twee miljoen man tellende S.A. in het niet vallen. De genialiteit van de Führer was zo groot dat vrijwel iedereen werd opgenomen in het nationale weefsel, waar ze voldoening haalden uit wat ze het beste deden, en dit verenigde op zijn beurt het volk zoals geen volk ooit is geweest voor of na.

Adolf Hitler bouwde niet alleen aan de meest omvattende politieke beweging in de wereldgeschiedenis - onder de meest ongunstige omstandigheden denkbaar - maar hij creëerde ook de sterkste economie van Europa. Toen de Fahrer op 30 januari 1933 de macht overnam, was de Duitse economie een uitgebrande, smeulende hulk. De werkloosheid bedroeg meer dan 25%. De Duitse mark was waardeloos. Internationale handel was onmogelijk door de Joodse werelddepressie en de weigering van Groot-Brittannië om Duitsland toegang te geven tot de wereldmarkten. Zelfs een douane-unie met Oostenrijk was verboden door het kwaadaardige Verdrag van Versailles. Kortom, Duitsland was berooid en omgeven door een muur van protectionisme van vijandige naties. Duitsland zou voor altijd

een economische slaaf blijven. Als klap op de vuurpijl verklaarde het Joodse Wereldverbond, gevestigd in New York City, de oorlog aan het nationaal-socialistische Duitsland. Ze riepen op tot een wereldwijde economische boycot tegen Duitsland en gebruikten al hun economische en politieke connecties wereldwijd om Duitsland te wurgen.

De Fuehrer bleef onversaagd door de schijnbaar hopeloze taak. Binnen enkele uren nadat hij het leiderschap over de stuurloze staat op zich had genomen, begon hij aan de herculesarbeid om een nieuwe nationale economie op te bouwen. Met ongelooflijke snelheid veranderde de energie van de Führer de stervende economie in een van vitaliteit, kracht en vitaliteit. Miljoenen mannen gingen weer aan het werk. Gezinnen konden opnieuw beginnen. Een waar gevoel van hoop doordrong elk weefsel van het Duitse leven. Tegen 1938 was de Duitse economie de sterkste van Europa. Er was zelfs een acuut tekort aan arbeidskrachten. Italianen, Polen en Fransen stroomden naar Duitsland om hun gezinnen te voeden.

Helaas voor de wereldvrede vocht alleen het nationaal-socialistische Duitsland zich vrij van de Joodse tentakels van de werelddepressie. De VS waren nog steeds in de greep op 7 december 1941 en Engeland ontsnapte er nooit aan. De oorlog zorgde alleen voor gedwongen rantsoenering en na de oorlog zakte Engeland terug in zijn enorme, vooroorlogse depressie - zonder zijn Rijk.

Hoe geweldig deze prestaties ook zijn - de opbouw van steden, de partij en de economie -, ze vormen niet de kroon op het leven van de Führer. In de jaren 1930 verzekerde Adolf Hitler wereldleiders herhaaldelijk dat het nationaalsocialisme niet voor de export was, in tegenstelling tot de Joodse bolsjewistische internationale, die alle naties binnenvielen op zoek naar wereldverovering voor hun marxistisch-joodse superstaat. De nationaal-socialistische revolutie was alleen voor Duitsland en de gedegenereerde plutocratische democratieën hadden niets te vrezen. Maar bang waren ze wel!

De Joodse haat tegen een heropleving van Arische zuiverheid culmineerde in een wereldoorlog met het nationaalsocialistische Duitsland tegenover de Joodse klonen. De oorlog begon als een nationale strijd waarbij Duitsland vocht voor Duitse overleving in een vijandige, door Joden beheerste wereld. Maar naarmate de oorlog vorderde stroomden tienduizenden vrijwilligers toe naar de nationaalsocialistische vlag om niet alleen voor Duitsland te vechten, maar voor een nieuwe wereldorde. Hun doel was om een verenigd Arisch Europa te creëren.

Hitler was hier eerst tegen. Hij wilde alleen Duitsland met rust laten. Maar toen duidelijk werd dat de oorlog niet gelokaliseerd kon worden, veranderde zijn visie van een Duits standpunt in een pan-Arische, Europese visie! Het kleine Duitsland zou de drijvende kracht worden in een verenigd Arisch nationaal-socialistisch Europa dat zich zou uitstrekken van Lissabon tot Moskou. Het zou een onverslaanbare supermacht worden en meer dan een partij zijn voor de Joodse plutocratie van de VS en het Joodse bolsjewisme van de USSR.

Generaal Leon Degrelle leidde zijn Waffen S.S. Belgische troepen aan het oostfront. Ze vochten voor de plaats van België in een Panarisch Europa. Hitler had de hoogste achting voor hem (en zijn mannen). In 1945 zei hij zelfs dat als hij een zoon zou hebben, hij zou willen dat hij was zoals Leon Degrelle!

Tegen het einde van de oorlog had de Führer een waarlijk pan-Arische Europese beweging opgebouwd die honderdduizenden aanzette, niet alleen om het te steunen, maar om ervoor te vechten en bloed te vergieten, zelfs in de hopeloze laatste uren van het Reich. De bunker van de Führer in Berlijn werd tot het laatst verdedigd door buitenlandse vrijwilligers van de Waffen S.S.

De ongelooflijke prestatie om een eeuwenlang verdeeld Europa te verenigen was niet alleen de kroon op het werk van de Führer. Het is ook de katalysator die het nationaal-socialisme blijft ontwikkelen van een uitsluitend Duitse beweging tot het wereldwijde, pan-Arische fenomeen van vandaag. Deze droom van ware wereldvrede is sterk aanwezig in de harten van miljoenen blanken over de hele wereld.

Adolf Hitler was de grootste van alle leiders. Zijn nalatenschap voor ons is zijn concept van wereldvrede gebaseerd op de nieuwe wereldorde van het Panarisch Nationaal Socialisme. Simpel gezegd zullen alle Blanken verenigd worden in een Arische broederschap waar we de rijkdommen van onze collectieve genialiteit, arbeid en raciale superioriteit zullen delen.

Op 20 april is de verjaardag van onze geliefde leider Adolf Hitler. Terwijl elke abonnee, supporter en activist feest viert, vraag jezelf dan af: *"Wat moet ik doen om het belangrijkste werk van de Führer te helpen voltooien? Wat kan ik doen om het overleven van mijn Arische kinderen in deze steeds vijandigere, niet-blanke wereld veilig te stellen?"*

Ter nagedachtenis aan de droom van onze gevallen leider Adolf Hitler van een verenigd Arisch ras. - *HEIL HITLER!*

Bedevaart

door Katti

"Vandaag lijkt het me een voorzienigheid dat het lot Braunau am Inn als mijn geboorteplaats heeft gekozen. En zo lijkt deze kleine stad aan de grens mij het symbool van een grote missie.

Adolf Hitler, *MEIN KAMPF*, deel 1, hoofdstuk I.

Ik begon de duizenden kilometers en drie dagen reizen per vliegtuig, veerboot en trein vanuit Chicago te voelen toen mijn trein vanuit Salzburg over een groen landschap reed met zilveren rivieren die zich door peperkoekdorpjes slingerden. Zwarte en grijze wolken gleden laag over de oergebergtes en verhulden en onthulden afwisselend hun rafelige toppen - een prachtig, dramatisch, voortdurend veranderend panorama van Opper-Oostenrijk. Maar ik was meer uitgeput dan opgewonden en verlangde naar een warm bed in een vriendelijk Gasthof.

Mijn vermoeidheid verdween en een adrenalinestoot laadde mijn metabolische batterijen weer op toen de trein tot stilstand kwam op het volgende station met de naam "Braunau am Inn". Hoewel ik al maanden van plan was om in dit kleine middeleeuwse stadje aan te komen, was het een schok om die stationsnaam voor het eerst door het treinraampje te zien. Ik had het gehaald! Met mijn rugzak op mijn schouders liep ik door een koude stortbui een paar kilometer van het station naar de eenzame Linzer Strasse, waar ik informeerde bij het Maybräu Gasthof. Ik had geluk. De waardin vertelde me dat elke andere plek in Braunau en in de wijde omtrek geboekt was, vaak al maanden van tevoren. "Dat verbaast me niets," zei ik cryptisch, waarop ze glimlachte. "De hele wereld is hier deze maand." "Wat?" Hijgde ik. "Wacht maar. Je zult het zien!" En ze liet me alleen om over haar raadsel na te denken in mijn comfortabele hokje.

Ik ontwaakte bij zonsopgang in een ochtend die nog vochtig was van de buien van gisteren. Maar de stad bruisde van de dorpsactiviteiten en ik bewonderde de prachtige, harmonieuze vermenging van moderne winkels en huizen met de traditionele gebouwen en straten uit voorbije eeuwen. Ik liep door tot het einde van de Linzer Strasse, die uitkwam op een luchtig marktplein dat regelrecht uit de middeleeuwen stamde. Aan het zuidelijke uiteinde stond de Salzburger Tor, een

enorme boog die vijfhonderd jaar geleden de oorspronkelijke toegang tot Braunau bewaakte. Aan de andere kant stak de straatbrug een zijriviertje van de Inn over. Op ongeveer honderdvijftig meter van de Tor staat nog steeds een groot, eenvoudig witgekalkt gebouw dat tegenwoordig wordt bewoond door appartementen. Voor dit ogenschijnlijk onopvallende bouwwerk in een obscuur Oostenrijks stadje was ik van de andere kant van de wereld gekomen. Want hier, in het huis aan de Salzburger Vorstadt, was de grootste zoon van de aarde geboren, en ik was gekomen om zijn honderdste verjaardag te vieren.

Ik was ook niet de enige, zoals ik de volgende dag ontdekte toen reguliere troepen en speciale eenheden van het Oostenrijkse leger Braunau am Inn plotseling bezetten. Het vervoer over de brug naar de Duitse grens werd afgesloten en mensen die de stad binnenkwamen moesten een bewijs van inwonerschap kunnen overleggen. Een militaire helikopter cirkelde laag over terwijl tientallen gepantserde personeelsvoertuigen over het oude marktplein ratelden. In scènes die deden denken aan Hollywood propagandafilms uit de jaren '40, zwierven soldaten met machinegeweren tussen de verbijsterde dorpelingen en gehelmde figuren met pistoolkokende officieren posteerden zich op wachtposten. Overal in de stad verschenen posters waarop in niet mis te verstane bewoordingen werd aangekondigd dat Braunau onder de staat van beleg stond. Alle vormen van openbare demonstraties, zo waarschuwden de borden van de regering, waren van woensdag 14.00 uur tot vrijdag 21.00 uur ten strengste verboden. Spreken met luide stem voor meer dan twee personen, samscholingen op straat of op het trottoir, het uitdelen van pamfletten, het roepen van slogans, zelfs personen die "verdachte kleding" droegen, werden onmiddellijk gearresteerd en vervolgd onder de Oostenrijkse "anti-nazi" wetgeving.

De zelfvoldane voorstanders van democratie gedroegen zich precies als hun eigen nare karikaturen van "totalitaire fascist". Maar vlak voor hun aankomst werd de stad overspoeld door duizenden "buitenstaanders" uit heel Europa en Amerika, zelfs Australië, Zuid-Afrika en het Oosten. Het arme Braunau zwol aan met bezoekers en de sfeer werd steeds zwaarder door de gespannen verwachting. Iedereen sprak over geruchten. Weerwolfcommando's zouden om middernacht een hakenkruisvlag hijsen boven de Salzburger Tor. Joodse moordenaars zouden 's nachts door de straten sluipen. Terroristen uit Milaan zouden de beeltenis van Simon Wiesenthal opblazen voor het huis van de burgemeester. De publieke ongerustheid werd niet weggenomen toen regeringstroepen een barricade over de Salzburger Tor trokken, waardoor de Oude Vorstadt met zijn verboden zone werd afgesloten. Door de boog kon ik de straat erachter zien, angstaanjagend vanwege de gedwongen leegte.

Tegen de avond was de Grote Markt grotendeels verlaten, afgezien van de soldaten op hun posten. Maar alle tavernes en restaurants zaten vol met levendige feestvierders. Kort voor middernacht begon er van alles te gebeuren. In het Gann Hotel, niet ver van de Salzburger Tor met zijn barricade, bestelde iemand flessen van de beste champagne van het huis en de verjaardagsgroeten gingen rond. In de Ratskeller van mijn eigen Maybräu, aan de tafel naast de mijne, omringd door universiteitsstudenten uit München, stond een jongeman netjes op, sloeg met zijn rechterarm in vogelvrij saluut en schreeuwde uit volle borst: "*Voor het Groot-Duitse Rijk, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil!*" Niemand stoorde zich aan hem of zijn metgezellen.

Omdat ik alleen was, was mijn eigen viering een rustigere aangelegenheid. Ik liep naar de nabijgelegen lege Markt en ging op een bankje onder de grote dorpsklok zitten. Ik keek omhoog naar de lucht. De wolken die het grootste deel van Midden-Europa de afgelopen week hadden bedekt, waren weggetrokken en de waarneembare sterren dansten onverbiddelijk naar hun noodlottige posities terwijl de koperen longen van de imposante klok zwaarmoedig de middernacht uitklonken. Om op deze plek te zijn, op dit moment - er zijn geen woorden voor. Toen de laatste slag de eeuwigheid in echode, drukte ik op de afspeelknop van mijn kleine cassettespeler. De Badenweiler, zijn favoriete mars, klonk in mijn koptelefoon.

De volgende ochtend stond de Markt vol met verwachtingsvolle mensen. Ze leken allemaal te wachten, te wachten - wachten waarop? Op wie? Het was alsof hijzelf elk moment kon verschijnen, misschien rechtop staand in een grote zwarte Mercedes. Misschien verwachtten ze zoiets. De levende geest, de emotioneel tastbare aanwezigheid van de man die veertig jaar na zijn fysieke dood de aandacht van de wereld op zijn geboorteplaats vestigde, werd intenser, manifesteerde zich krachtiger.

Tegen de middag verscheen er op mysterieuze wijze een groep Italiaanse fascistten in het midden van de menigte. Eén van hen, die de overweldigende aanwezigheid van de autoriteiten trotseerde, probeerde te spreken. "*Wij brengen een verjaardagsgroet aan de grootste held van het Witte Ras! Hij leeft voor altijd in de harten en geesten van zijn bloedbroeders en -zusters! Geen Joden-tyrannie.*" - De soldaten stortten zich op hem en zijn kameraden, maar niet voordat ze een saluut brachten aan de verbijsterde toeschouwers. Sommigen in de menigte durfden terug te salueren. Anderen juichten en enkelen begonnen het oude stormtroepenlied "Brüder in Zechen und Gruben" te zingen, blijkbaar een geestige verwijzing naar

de korte toespraak van de Italiaan over "bloedbroeders". De politie haalde zelfs deze respondenten naar buiten voor arrestatie, een zware arrestatie in dit deel van de wereld.

Mijn eigen kleine viering vond plaats achter dit rumoer, op het Pfarrkirchplein van de prachtige 15e-eeuwse kathedraal St. Stefans. Eerst daalde ik af naar het nabijgelegen ondergrondse monument voor de oorlogsslachtoffers, een openbaar grafschrift met op de muren de namen van de gevallen uit Braunau. In het midden van de vloer ligt een vertegenwoordiger van een soldaat die in een heldendood slaapt. Op de noordelijke muur is een erelijst van de strijders die stierven bij Stalingrad. Hier heb ik een boeket bloemen neergelegd met een kleine rol waarop staat: "En jullie hebben nog overwonnen!". Toen ik de trap uit het monument opliep, stak ik over naar de Pfarrkirche, waar ik een bloeiende wintergroene krans met zijn foto in het midden van het altaar legde en de bovenste offertoriekaars aanstak.

Terwijl ik in de kerkbank mediteerde, zag ik een oude vrouw binnenkomen en direct naar het altaar gaan, waar ze mijn krans met foto opmerkte. Hoewel ze blijkbaar met stomheid geslagen was door haar ontdekking, stoorde ze de wintergroene niet. Andere mensen kwamen, zagen het met duidelijke verbazing, maar lieten het onaangeroerd.

Ik ging naar de achterkant van de kathedraal om de oude doopvont te zien waar het kind werd gedoopt en keerde toen terug naar het felle zonlicht van de drukke Grote Markt. Deze eenvoudige, stille gebeurtenissen kunnen in hun verhaal niet de diep ontroerende kwaliteit en diepe emotionele ervaring van deze Dag der Dagen overbrengen, zeker de meest innerlijk inspirerende dag van mijn leven. Tot die dag in april had ik grotendeels getwijfeld aan onze vooruitzichten op succes. Die onmetelijke ramp - het verlies van WO II - leek onoverkomelijk. Sinds het droevige einde van die catastrofe voor de aardse beschaving heeft de beweging zich voorwaarts geworsteld, is gevallen en heeft zich opnieuw voorwaarts geworsteld in een tijdperk waarin de betoverende krachten van het kwaad onoverwinnelijk lijken.

Maar op die 20e april, op de honderdste verjaardag van zijn geboorte, in zijn heilige geboortehuis, drong geleidelijk het onverwachte besef tot me door dat ik bekrompen was geweest door mijn waardering van de ontwikkeling en vooruitgang van de beweging te beperken tot mijn eigen kleine stukje tijd. Zijn idee is een ETERNAL concept. De historische gevolgen die hij in gang heeft gezet zijn een vloedgolf van gebeurtenissen die met de jaren en tot ver in de toekomst een

onstuitbaar momentum krijgen. Onze Beweging is de toepassing van de wetten van de Natuur op menselijke aangelegenheden, en de Natuur is almachtig. Ze kan tijdelijk worden gedwarsboomd, maar haar krachten bouwen zich alleen maar op in frustratie om uiteindelijk furieuzer dan ooit tevoren voorwaarts te storten.

Op 21 april, nadat de autoriteiten hun barricades voor zijn huis hadden opgeheven, stroomde de menigte erheen als moslims rond de Heilige Steen van Mekka. Ik bevond me onder vele vreemden, maar we voelden ons plotseling allemaal verwant, broeders en zusters van het hakenkruis, en het samenzijn op deze vereerde plek was als een thuiskomst. Zijn geest omarmde ons allemaal, maakte ons tot zijn kameraden en vulde ons met geruststelling voor de toekomst. Alleen al het feit dat we van over de hele wereld naar deze plek waren gekomen, op dit speciale moment midden in een vijandige wereld, was bewijs genoeg dat het idee nog leefde' Het was zoals hij zei in de film "Triumph of the Will" - het "bevel van ons hart" bracht ons samen. We voelden een bijzondere trots in het besef dat toekomstige generaties ons zullen benijden, die hier op dit unieke moment bijeenkwamen om een verjaardagskaars aan te steken, omringd door een uitgestrekte nacht van onwetendheid en kwaad. Vanuit die vlam zal zich tegelijkertijd een baken verspreiden om onze raciale verwanten te verlichten en een vuur om de gifmengers van ons nageslacht te verbranden.

Ik was naar Braunau am Inn gekomen om hem de schamele feestelijkheden aan te bieden die ik kon doen om zijn nagedachtenis te eren. Maar hij gaf me een geschenk zo groot als het leven zelf - hernieuwd, onwankelbaar geloof in onze onvermijdelijke, absolute triomf. Heil Hitler! Duizend keer Heil Hitler!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

September 1975 April 1977

Der Kampf geht weiter !

Kein Tag nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Mehrere von Millionen, Verfolgung, Verdrängung und Verleumdung haben nicht ausgereicht, das Kino der großen Mächte immer noch globalen Führer Adolf Hitler zu vereiteln.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin aktiv. Völkische und Rassenorganisationen haben sich an Schulen im Kampf um die Erziehung unserer weißen Völkler.

Die Bewegung der weißen Völkler ist im Wachstum und wird stärker sein als je zuvor, aber die Größe des hochbegabten Völklers ist keine noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorstellbare Gegner ist aber dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völkler (?) – zu beugen. Keine Mittel und Erfindungen, Überwindung und Überwinden.

Ob "Nazi" oder "Hitler", ob im Wahlkampf oder im Brautwerbung, ob im Propagandakrieg, überall oder auf einem Schiffsdeck oder in jeder Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hitler Hitler!
Gottard Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Gelieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotografieren bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Lager van de Mensheid (www.movingthecentent.com/truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestuurders van NSD II is een absoluut misprijzeld van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraaft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the **NEW ORDER**

Number 174 (1975) Founded 1975 April 26, 2012 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-orient countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture destruction, and extermination.

Whether "Nazi" or "Hitler", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler Hitler!
Gottard Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichser Minderer

**FOR-DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!**

Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Führer Pöbel Book

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Einfluss

**Hitler
in Italy**

**HITLER
in ITALIEN**

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9

Wife and Family

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art

Die Luftwaffe im BMD

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!